

Nagytemplomi gyülekezeti élet

DEBRECEN-NAGYTEMPLOMI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2013. új folyam II. (XXII.)

8. szám

*Áldott, békés
karácsonyt és boldog
új évet kívánunk!*

Gyermekek
karácsonyi ünnepségén 2012-ben

Nagytemplomi gyülekezeti élet

2013. új folyam II. (XXII.)
8. szám

Az Ige fényénél	1
Presbitériummal a Tisza mentén	2
<i>„Szüretre hívlak! Fogd fel a csuport, fogd fel a mustot, mely a kádba forr!”</i>	5
Szüreti bál a Nyitott Ajtóban	7
Magyar protestánsok Luxemburgban	9
Adventi várakozás	12
Keresztelések, esküvők, temetések	

Kiadja:

a Debrecen-Nagytemplomi
Református Egyházközség
Felelős kiadó: Vad Zsigmond
esperes-lelkipásztor

Grafikai terv: Mikáczó Kamilla

Nyomda: Litográfia Kft.

Megjelenik évente 4 alkalommal.

Készült 1500 példányban.

Debrecen-Nagytemplomi

Református Egyházközség

4026 Debrecen, Piac u. 4–6.

Telefon: +36 (52) 412-694

E-mail: ntemplom@yahoo.com

www.nagytemplom.hu

Állandó alkalmaink:

- Hétfő**
- du. 4 óra biblióra (okt.-től 3 óra) a gyülekezeti teremben
 - du. ½ 5 óra imaóra a Hajléktalan Melegedőben (Péterfia u. 40.)
- Szerda**
- de. 10 óra idősek bibliórája a Nyitott Ajtó Otthonban (Múzeum u. 2. sz.)
 - de. 10 órától Édesanya-Gyermek Klub (gyesen lévő édesanyák és kicsinyeik részére) a Leány u. 2. sz. alatti Ifjúsági Központban
 - este 8 órakor ifjúsági imaóra a Leány utcán
- Csütörtök**
- de. 10 óra bibliaiskola a Nyitott Ajtó Otthonban
 - este 6 órakor HiReSZ ifi bibliaköre és 7 órakor KŐSZIKLA ifi a Leány utcán
- Péntek**
- este ½ 6 órakor BÁRKA ifi, Szivárvány ifi és DJ-ifi bibliaköre a Leány utcán
 - este ½ 7 órakor Istent dicsőítő zenei alkalom
 - este 7 órakor Bizalom Köre ifi, KINCS ifi, HIFI-ifi és PUSH ifi bibliaköre a Leány utcán
- Szombat**
- du. 5 órakor TEAM ifi, este 7 órakor ÁMEN ifi bibliaköre a Leány utcán

Úrvacsoraosztás a hónap első vasárnapján

de. 10 órakor és a hónap harmadik vasárnapján reggel 8 órakor.

„És történt, hogy amíg ott voltak, eljött szülésének ideje, és megszülte elsőszülött fiát. Bepólyálta, és a jászolba fektette, mivel a szálláson nem volt számukra hely.”

(Lk 2,6-7)

Kedves Testvéreim!

Sokszor mondjuk egymásnak, hogy fehér karácsonyra vágyunk, amikor a csillogó hó belepi az egész tájat a maga tiszta csendjével. A hősés együtt jár a hidegkel, a nulla fok alatti hőmérséklettel. Talán ez lehet az oka annak, hogy gyakran olyan körülményeket képzelünk el Jézus születéséhez, mint amilyenekben mi ünnepeljük a karácsonyt. Havazás. Jeges szélfúvás. Mély, szent csönd. Titok.

A télnek bizonyos ismertetőjegyei nagyon hasonlítanak egy másik állapotnak, a hajléktalanságnak a sajátosságaihoz. A téiben az ember az elemek kiszolgáltatottja, s ha nincsenek megfelelő eszközei, a tél keménysége egyszerűen összezúzza őt, gondoljunk csak a fűtés nélkül maradó családokra, vagy a hófúvásban megrekedt autósokra. A hajléktalan emberek egész élete olyan, mint a fagyos, jeges tél, és csak az jelent valami reményt számukra, amikor néha egy-egy enyhülést követően előbukkan a jégpáncélba borult táj alól a tavasz első zsongója.

Az evangélium leírása szerint Jézus családja hajlék nélkül maradt. Ez éppen azon az éjszakán történt, amikor Mária megszülte gyermekét, a világ Megváltóját.

Jézus egy hajlék nélkül maradt család gyermekeként született meg, nem volt fedél a feje fölött, csak egy istállóban jutott számára hely. Sokan vannak, akik ma is fedél nélkül élnek, és még több azoknak a száma, akik lelki hajléktalanságban tengetik életüket. Jézus Krisztus, aki az első karácsonyon hajléktalanul jött a világba, az örök mennyei hajlékot kínálja mindnyájunknak, akik lelki-testi otthonunkat keressük.

Kedves Testvérem! Adventi keresésed végén karácsonyban az a Krisztus vár Téged, aki a szegénység, a kitzásztottság és a szenvedés minden formáját átélte, de legyőzte a halált. Bíz rá magad, mert társad, vigasztalód, Megváltód akar lenni! Ámen.

Molnár Szabolcs beosztott lelkész

„ViseljeteK gondot tehát magatokra
és az egész nyájra, amelynek
őrizőivé tett titeket a Szentlélek.”
ApCsel 20,28

Presbitériummal a Tisza mentén

2013. október 19-én reggel 8 órakor imádságos szívvel indultunk a kanyargó Tisza mellett-
ti ősi magyar településünkre Szabolcs községbe, a Tisza és Bodrog találkozásánál, a híres
Tokaj-hegyaljai borvidéken fekvő Tokaj városába, hogy együtt töltsünk egy áldott szép na-
pot a verőfényes őszi időben a lelkészekkel és az ifis csoportok vezetőiivel mi, presbiterek.

A X. század közepén épült nemzeti kincsünk a szabolcsi földvár lábához megérkezve, Szabolcs község lelkésze, Veres Péter és polgármestere, Csegei László fogadott bennünket a nemrég átadott nagyon szép és tágas látogatói központban, amely a román stílusú XI. században épült református templom és a földvár mellett áll. Bemutatkozást követően átsétáltunk a templomba, s a bejáratnál Szent László király mellszobrát csodálhattuk meg, mely az 1092-es zsinat emlékére emeltetett, s a csodaszép zsindeletes templom küllemét, mely Szabolcs község címerében is fellelhető, valamint a hozzátartozó gyönyörű haranglábat. A templomba belépve elénk tárult az a történelmi időszak, mikor őseink e falak között imádkoztak, s énekeltek az Úrnak zengő, dicsőítő énekeket. Szinte láttuk és hallottuk, amikor 1092. május 20-án Szent László királyunk egyházi zsinatot és törvényhozó országgyűlést tartott az ország főpapjai és világi előljárói jelenlétében.

A szabolcsi országgyűlés határozatai Szent László I. Törvénykönyve néven vált a magyar jogtörténet kiemelkedő alkotásává. A kedves hangú idegenvezetőnkől és Tiszteletes Úrtól megtudtuk, hogy a templomot a XVIII–XIX. században részben átépítették. A szentélyben a meszelés alatt XV. századi faliképek találhatók, s a gótikus nyíláskeretek ugyancsak ebből az időből származnak. Énekszóval adtunk hálát Istennek, hogy e templom falai között lehettünk.

Innen tovább sétálva egy emlékműnél álltunk meg, mely Szent István királyunknak állít emléket. Ezt követően végigsétáltunk a hatalmas fatörzsekből rekeszes szerkezetűvé formált

és földdel kitöltött védőfallal elkészített 337×225×387 méter háromszög alaprajzú földváron, melyet a tatárjárás idején a mongol lovassereg foglalt el és rombolt le, amit többé már nem építettek újjá. Irányító szerepét rövidesen a kővárak magánföldesurai vették át a nemzeti vármegye életében. Végigsétálva a földvár 35-40 méter magas sáncán megtapasztalhattuk azt a nyugalmat, amelyet ezek a falak biztosítottak az itt tartózkodók számára a honfoglalás korától

a tatárjárásig. Láthattuk hogyan védte a Tisza folyó a várat és lakóit. Megcsodálhattuk a várfalról a szépséges színekben pompázó őszi tájat, a dolgoz kezeket, kik a várban kaszálták a védett növényzetet, s érezhettük a friss fű illatát. Várbeli séntánk során a milleneumi emlékműnél hajtottunk fejet, s mondtuk el közös imádságunkat Veres Péter Nagytiszteletű Úr irányításával, hálát adva, hogy itt lehettünk, emlékezhettünk honfoglaló őseinkre, Szabolcs vezérre, István királyra, Szent László királyra és az 1092-es zsinatra.

A vár négy bejárata közül az úthoz legközelebbinél áll honfoglaló Szabolcs vezér szobra, kezében a visszacsapó íjjal, a magyarok legendás fegyverével, mely 250 méterre is ellőtte a nyilat. A nomád-
kor szinte megelevenedett előttünk a még avarok által farönkből és földből kézzel épített magas sáncok bejárásával. Szabolcs vezér szobrától a szemben levő Mudrány kúriába tértünk be, mely XVIII. századi késő barokk épület, Mudrány András tulajdona volt, s végrendeletében a református egyházra hagyta, a XIX. század végétől 1978-ig református paró-

Kissé fáradtan, de élményekben gazdagon ültünk be a buszba, hogy Bodrogkeresztúron elfogyasszuk a nagyon ízletes, finom és bőséges ebédünket, s ezt követően ellátogassunk a tokaji református templomba, ahol Szász Barnabásné Nagytiszteletű Asszony hirdette számunkra Isten igéjét, s orgonán játszott Vad Péter. Hálát adtunk Istennek ezért a szép napért, az együtt töltött gazdagon megáldott órákért, közös élményekért, beszélgetésekért, a fiatalok kedvességéért, vidámságáért, s a gyönyörű verőfényes időért.

kiaként működött. A konyha és előtér kivételével valamennyi helyiség menynyezetét hun és magyar fejedelmek, királyok festett mellképei díszítik. Móricz Zsigmond is járt itt, s itteni élményeit, benyomásait írta meg az Ebéd című novellájában. A gyönyörű berendezés a XIX. századi vidéki nemesi élet mindennapjait, tipikus lakáskultúráját mutatja be, mivel jelenleg múzeumként funkcionál.

Istentisztelet után kellemes sétát tettünk Tokaj belvárosában és a Tisza partján. Végül a borospincében megtudhattuk, hogyan készülnek a híres tokaji borok, s megkóstolhattuk annak ízét. Késő este élményekben gazdagon, hálátelt szívvel tértünk haza. Mindezért Istené a köszönetünk, s Övé a dicsőség.

Fazekas Erzsébet presbíter

„Szüretre hívlak! Fogd fel a csuport, fogd fel a mustot, mely a kádba forr!”

Bizony jóféle must került az asztalra a szeptember 27-én megrendezésre kerülő Szüreti mulatságon, ezen a verőfényes napon a DNRE Immánuel Otthonban Iskolában.

Már korán reggel szorgalmas munkatársak öltöztették fel az intézmény udvarát szüreti köntösbe. Az udvar megtelt az ős hangulatával, illatával, számtalan gyönyörű, édes szőlőfürt díszítette a korlátokat, a kerítéseket mindenki nagy örömeire. A szüretre kis kosarakkal, ollókkal érkeztek a gyerekek és fiatalok.

Ki többet, ki kevesebbet szüretelt, de mindenki munkája benne volt a mustban, mely nem csak édessége miatt volt oly finom, de azért is, mert mindenki magáénak érezhette. Micsoda hangulat kerekedett, mikor a Hajdú Néptáncgyűttes táncra perdült és mindenkit táncra hívogattak! Akkor, ott az Otthon udvarán újból bebizonyosodott, hogy a tánc nem csak azoknak adatott, akik járnak-kelnek a világban, természetesnek ítélve ép járóképességüket, hanem azok számára is, akik kerekesszéket használnak.

Bizonyára sokan nem tudják, de lehet táncolni csupán a kezünkkel is, sőt csupán a szemünkkel is. Ez a mulatság megtelt a táncolók nevetésével, mosolyával. A hangulatot továbbfokozta a citerás trió: Csabina Sándor és felesége, valamint Vad Péter személyében. Köszönettel tartozunk azoknak, akik akár két kezük munkájával vagy akár zenével, tánccal, süteménnyel, szőlővel vagy pusztán a szeretetükkel hozzájárultak ehhez a jó hangulatú alkalomhoz. Isten áldása volt ezen az alkalmon és Urunk talán ott állt vigyázó szemmel az Otthon nagy, öreg fái alatt szelíd mosollyal nézve e kicsinyek örömét.

Fodor-Gulyás Edina
gyógypedagógus

Szüreti bál a Nyitott Ajtóban

A betakarítás és a szüret mindig az arról való meggyőződés ideje, hogy Isten a következő esztendőben is gondoskodik rólunk. A föld ismét búzát és szőlőt érlelt, hogy az ember éhségét és szomjúságát megelégtítse. S mégis milyen gyakran elfeledkezünk hálát adni Istennek a teremtés ajándékaiért, amit nekünk adott, hogy azzal bölcsen éljünk. A hálaadás pedig mindig egyfajta boldog örvendezés, hogy a Teremtő nem feledkezett meg rólunk, s minden aggodalmunk ellenére is ellátott minket a földnek annyi termésével, amennyi szükséges az élethez.

Ebben az örömteli hálaadásban osztoztunk a Nyitott Ajtó Szociális Központ tagjaival és munkatársaival 2013. október 16-án. Erre az alkalomra vendégünk volt a Debreceni Református Egyházmegye több gyülekezete, intézménye is, úgy mint a Debrecen-Nagycsere-Halápi Református Egyházközség, az Ondód-Macsi Református Egyházközség, valamint a Debrecen-Széchenyi Kerti Református Egyházközség Református Szociális Szolgálata.

Isten Igéje (Jn 6, 52–59) arra a hálaadásra hívott, melyben megláthattuk, hogy Isten milyen nagy kegyelmét adta nekünk, mikor megengedte, hogy a mag szárba szökkenjen, a nap érleljen, az eső szomjat oltsón, a gyümölcs növekedjen, míg nem elérkezhet a betakarítás ideje. Olyan megszokottá válik az ember számára, hogy a boltban leveszi az ételt és italt a polcra, s mennyire elfelejtünk a megérlelt gyümölcserért, a learatott búzáért hálát adni Istennek.

A teremtés ajándékai felett, a közös ebédnél lehetőség nyílt arra, hogy egymást még jobban megismerjük, s szolgálatainkban erősítsük egymást. Az ebéd után pedig igazi meglepetést hozott a Nyitott Ajtó tagjainak és munkatársainak hagyományörző, szüreti műsora, melynek díszlete, hangulata és mondanivalója mindenkit elkalauzolt egy olyan világba, ahol az aratás és a szüret az esztendő legnagyobb áldása. Az ünnepi alkalom pedig táncos mulatsággal zárult, mely kifejezte azt a valódi örömmel teli hálaadást, amit mindannyiunknak éreznünk kell, mikor teremtés ajándékaira gondolunk.

Petró László beosztott lelkész

Magyar protestánsok Luxemburgban

2013. februárjában a zsinat külügyi osztálya azzal a szolgálati lehetőséggel keresett meg, hogy a Luxemburgban élő magyar protestánsok közötti szolgálatra keresnek egy lelképásztort. Egyházunk nagy gondot fordít a diaszpórában élő magyarság gondozására, így hamar felkarolta ezt a kicsiny, hét esztendővel ezelőtt alakult gyülekezetet, akik hosszabb vagy rövidebb ideje főképpen munkájuk és családi kötődéseik révén Luxemburgban és környékén élnek.

A közösség kérése volt az, hogy havonta egyszer egy lelkipásztor látogasson el hozzájuk, s az istentiszteleti alkalmak megtartása mellett kezdje el a gyülekezetépítés áldott szolgálatát. A nagytemplomi beosztott lelkészi szolgálat mellett így kezdődött el életemben a luxemburgi lelkipásztorság ideje.

Az idei esztendő áprilisában látogattam el először ebbe a közösségbe, s azóta is havonta egy hétvégét töltök el közöttük. Hálas vagyok Istennek, amiért megadta azt a csodát, hogy megérthettem, hogy milyen közösséget teremtő ereje van az Ő szavának, hogy micsoda erő rejlik abban, ha egyik ember a Benne megélt szeretettel tud a másik felé fordul-

ni. A közösség lelkesedése és Isten Igéje utáni szomjúsága rámutatott a diaszpórában élők gondozásának fontosságára, s még inkább megerősített abban, hogy Isten utat készít az övéi számára, s kíséri, bíztatja lépteiket.

A gyülekezet közvetlensége abban is tetten érhető, hogy minden alkalommal egy, a gyülekezethez tartozó család vállalja a vendéglátás szolgálatát, s magam pedig azt érzem, hogy ilyen intenzív családlátogatási lehetőséget teremt Isten, melyet hiszem, hogy Ő a gyülekezet növekedésének szolgálatába tud állítani. De ezalatt a szolgálat alatt azt is megértettem, hogy az ember reménytelenséggel felszántott szívét hogyan tudja

Luxemburgi táj

Luxemburgi
magyar gyülekezet tagjai

Krisztus egyenessé tenni. Megértettem, hogy a magyar szónak milyen megtartó ereje van, s hogy Isten hogyan tudja ezt is felhasználni, hogy magához hívja közelben és távolban élőket.

A gyülekezet közösségében sok csodát élünk meg, hónapról hónapra. Az első konfirmációs istentiszteletre készülünk, melyen öt fiatal készül vallást tenni hitéről. Míg novemberben Csorba Gergő, a nagytemplomi gyülekezet kántora adott a főváros egyik templomában jótékonyági koncertet. Csodának éljük meg azt is, ahogyan az istentiszteletek utáni szeretetvendégségen egyre több barátság és egymáshoz való kötődés szövődik. Hiszen tudjuk, hogy Isten szava az alapja annak, hogy hitünket, reménységünket, magyarságunkat és egymáshoz való kötődésünket igazán meg tudjuk élni.

Petró László beosztott lelkész

Adventi várakozás

Kis koszorún négy szál gyertya,
Elsőnek már van kis lángja.
Jelzi: már elindultál felénk,
Ó Jézusunk, kit vártunk nagyon rég.

Újabb gyertya lángja lobban,
Még több ember szíve dobban.
Jer Jézusunk, Példaképünk,
ünnepnapra készülődünk.

Szívünk, lelkünk várva vár,
koszorúkon három égő gyertyaszál.
Imára kulcsoljuk kezünk,
jövel, várunk Mesterünk.

Fellobban a gyertya negyedik lángja,
kitárjuk a szívünk jöttödet várva.
Légy vezérünk mindig, mi követünk Téged
szent igéd vezérli minden lépésünket.

*Salánki Sándorné
(gyülekezeti tag)*

Keresztelések, esküvők, temetések

KERESZTELÉSEK

2013. szeptember 15. és december 8. között 46 gyermek részesült a keresztség sáramentumában.

„MenjeteK el tehát, tegyeteK tanítvánná minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevébe...” (Mt 28, 19)

HÁZASSÁGKÖTÉSEK

2013 szeptember havában 3 ifjú pár, október hónapban 2 ifjú pár kérte Isten áldását házasságkötésükre gyülekezetünkben.

Nem jó az embernek egyedül lenni, alkotok hozzáillő segítőtársat.” (1Móz 2,18)

TEMETÉSEK

2013 szeptember havában: özv. Hegedűs Imréné (sz. Szilágyi Piroska) 88 éves; Lévy Géza 67 éves; Bégány Béláné (sz. Baksa Erzsébet) 76 éves; Kovács István 94 éves; Végh Csabáné (sz. Balogh Ágnes) 68 éves; Szabó Lajos 52 éves; Zagyva Márta 45 éves; Borbély István Sándor 46 éves; Gál Imréné (sz. Szabó Erzsébet) 94 éves és dr. Telkes László 64 éves testvéreinket temettük el.

2013 október havában: Daku Istvánné (sz. Birinyi Margit) 81 éves; Balogh Jánosné (sz. Jenei Róza) 84 éves; Dézsi Ferencné (sz. Domokos Katalin) 62 éves; Tóth Zoltán 58 éves; dr. Szabó Zoltán Béla 65 éves; Szabó Pálné (sz. Szabó Zsuzsanna) 72 éves és Szurromi Miklósné (sz. Jókay Márta) 88 éves testvéreinket temettük el.

2013 november havában: Kádas János 58 éves; Kiss Gyuláné (sz. Tóth Ibolya Zsuzsanna) 66 éves; Némethi János 90 éves; dr. Aradi Gyuláné; dr. Csűry Kálmán presbiter 92 éves és Csatári Jánosné (sz. Pallai Jolán) 89 éves testvéreinket temettük el.

2013 december havában: Fülöp János 62 éves; Végh Ferenc 96 éves; özv. Pinczés Imréné (sz. Szarvas Mária) 87 éves és Erdődi Zoltánné (sz. Maronyai Mária) 83 éves testvéreinket temettük el.

„Én élek, ti is élni fogtok” – mondja feltámadott Urunk. (Jn 14,19)

A NAGYTEMPLOM FELÚJÍTÁSA ELKEZDŐDÖTT!

Január 2-ig a 8, 10 és este 6 órás istentiszteleteket a templomban tartjuk meg.

2014. január 2-től

8 órás istentisztelet
Gyülekezeti terem
(Kálvin tér 17.)

10 órás istentisztelet
Református Kollégium
Oratóriuma
(Kálvin tér 16.)
(Lifttel megközelíthető)

Este 6 órás istentisztelet
Református Kollégium
Oratóriuma
(Kálvin tér 16.)